

Andreu Genovart Orell

Pasqua, encara

La vida corre molt de pressa. Sembla que la festa de Pasqua queda molt enrere; això no obstant, continuam de ple dins el Temps Pasqual assaborint les delícies que ens porta la presència del Senyor Ressuscitat, gaudint de la seva pau, de la seva vida nova, font de la nostra alegria que ningú ens podrà prendre.

No sé per què, però sembla que als seguidors de Jesús, ens marquen més els quaranta dies de la Quaresma que no els cinquanta del Temps Pasqual; la preparació de la festa que el gaudi de la mateixa; el sentit del pecat que l'alegria de la reconciliació.

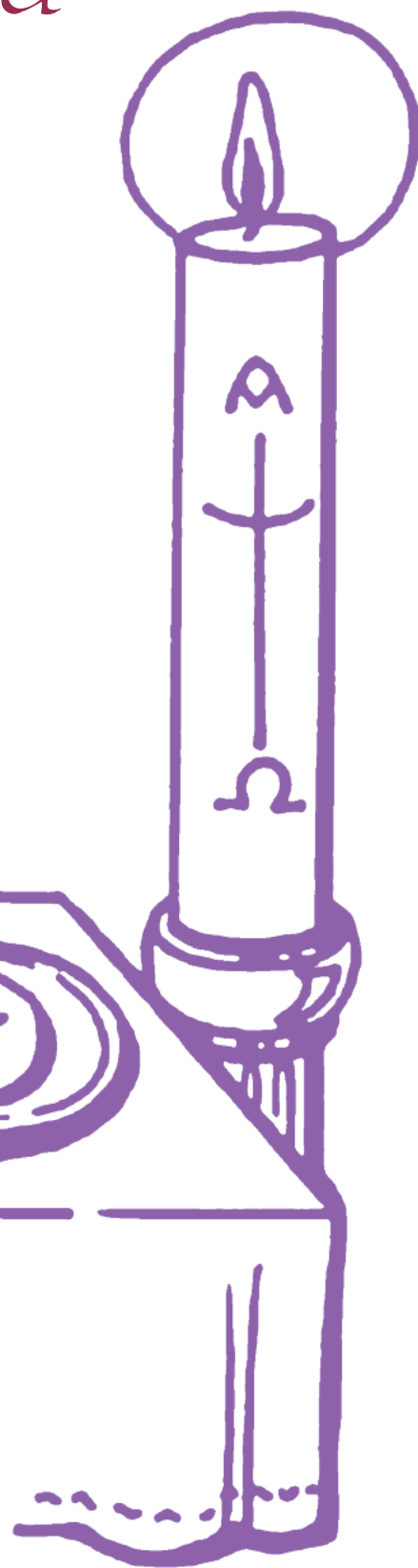
La novetat de la Resurrecció de Crist és el nucli central de la nostra fe, el qual queda completat per la infusió de l'Esperit. D'aquí arranca la primera comunitat cristiana, animada per Maria; i els apòstols es converteixen en anunciadors valents de la Bona Nova, en testimonis del Ressuscitat.

Sovint la nostra tendència natural és mirar més la creu que no el Ressuscitat, el caire negatiu de la vida que els aspectes bells que la mateixa vida ens ofereix. És cert i, ho hem comentat moltes vegades, que la Resurrecció de Jesús no ens ho resol tot, perquè el sofriment i el dolor continuen ben presents en el nostre món i en les nostres vides; però també és cert que la Llum del Ressuscitat il·lumina el nostre caminar, les seves nafres consolen les nostres ferides, i la seva presència invisible ens acompanya.

Els cinquanta dies de Pasqua són per agrair les petites resurreccions que es donen en el nostre entorn i que, a vegades, ens passen desapercebudes: Aquell malalt que es recupera; un veïnat que ho passa fatal i rep el nostre consol i suport, també econòmic; aquella família plena de divisions que es reconcilia; aquella persona major que menjava hores llargues de soledat i ara té algú que li fa companyia... Aquests exemples senzills i, molts altres de ben a prop nostre, són petites resurreccions que es donen sovint i, tal volta, no les hem descobertes.

Que el Temps Pasqual ens obri els ulls a la llum i el cor a l'alegria; encara ens queden motius per creure i esperar. Jesús no defrauda! Que siguem testimonis del seu amor, de la seva bondat i de la seva Vida Nova que algun dia serà també la nostra.

Qui farà redolar la pedra?

El primer dia de la setmana, abans que sortís el sol, Maria Magdalena i Maria, la mare de Cleofàs, Joana i Salomé, es dirigien cap al sepulcre amb els aromes que havien preparat per ungir el cos de Jesús. Pel camí pensaven: Qui ens farà redolar la pedra de l'entrada de la tomba? Però quan hi arribaren, sorpreses, comprovaren que la pedra que tancava el sepulcre havia estat moguda. Quan entraren i els seus ulls s'acostumaren a veure-hi dins la foscor, mentre cercaven el cos de Jesús sense poder-lo trobar, no sabien què havien de pensar. Jesús no hi era, havia ressuscitat!

Qualque cosa inesperada havia passat aquell matí. La novetat va irrompre de cop i es va obrir camí allà on semblava que tot estava clos i a les fosques. La pedra no va poder retenir la mort. La mort va redolar per la força de la Resurrecció. La llum d'una nova albada va esclatar per sempre. No hi ha cap dubte, és possible, Jesús ens ha obert les portes. Ja no hi ha més pedres en el camí. Ell és el Camí.

La mort ha redolat definitivament, però als nostres ulls els costa veure i els nostres cors incrèduls, com el de Tomàs, encara troben moltes "pedres" en el nostre

camí: "pedres" que ens impedeixen anar més enllà de nosaltres mateixos, de superar les nostres pors; "pedres" que no ens deixen veure el Ressuscitat allà on ens trobam; "pedres" que ens limiten, ens impedeixen avançar, ens tanquen el camí; "pedres" que ens roben l'esperança i l'alegria.

Avui encara seguim aferrats a aquestes "pedres" i correm el perill de

caminar cap al futur privats de l'esperit del Ressuscitat.

Jesús ha vençut el poder de la mort. En aquest Any de la Fe, ens cal refermar la vida, demostrar la nostra esperança, recuperar l'esperit profètic per a promoure un món més humà, orientat cap a la construcció activa del Regne de Déu. Necessitam recuperar l'alegria, aquella que té gust de saber compartir el que som i el que tenim, de solidaritat, d'unir forces entre tots per tal de superar les dificultats. És més necessari que mai que les nostres paraules vagin acompanyades de gestos d'amor, de misericòrdia i de perdó. És urgent confirmar la nostra fe, una fe profunda i confiada en Jesús, que morí i ressuscità, i avui, continua viu entre nosaltres.

Tal com diu Leonardo Boff, "per la resurrecció de Jesús, el cristianisme deixa de ser una religió enyoradissa que commemora un passat. És una religió de present que celebra la seguretat d'una presència viva i personal." Visquem, per tant, d'una manera ben intensa el temps de Pasqua!

Aquest text és una traducció d'un editorial aparegut a la publicació "Puente Misionero" del mes de març de 2013

AGENDA

ABRIL

Divendres 19: per avui estava previst un sopar de germanor de totes les confraries.

Dissabte 20: formació del grup de Pastoral de la Salut a l'hospital d'Inca.

Diumenge 28: diada de la família a Lluc presidida pel Sr. Bisbe. Missa a les 11. Homenatge als matrimonis de 50, 25 i 1 any de casats. Inscripció 971213100. Ext.133

MAIG

Dimecres 1: excursió de la confraria dels Natzarens a Monti-Sion de Porreres.

Dijous 2: exposició de fotografies a les 19 h. a la Salle amb motiu del seu centenari.

Dijous 2: reunió de l'Associació de Confraries 21 h. a Can Vallespir.

Dissabte 11: formació del grup de Pastoral de la Salut a l'hospital d'Inca.

Dissabte 11: missa cloenda centenari la Salle a les 20 h. a la Parròquia dels Dolors.

Diumenge 12: festa del Sant Crist de la Fe a Fartàritx; a les 10h. missa a la

Puresa.

Dimarts 14: comencen les festes de St. Domingo. Pregó en el claustre del Convent.

Dijous 16: tridu en honor de St. Domingo. Església del Convent 19 h. Missa.

Divendres 17: tridu en honor de St. Domingo. Església del Convent 19 h. Missa.

Dissabte 18: missa solemne en honor de St. Domingo. Església del Convent 19'00 h.

Diumenge 19: festa del St. Crist de Manacor. Missa solemne a les 20 h. en els Dolors.

Les visites del Sant Crist de Manacor a Porto Cristo

Visita del Sant Crist de 1939

Es prou coneguda entre els manacorins la tradició que recull la miraculosa arribada del Sant Crist a les costes del nostre terme a bord d'una nau d'origen desconegut. A causa d'una forta tempesta, el patró del vaixell prometé deixar al primer port on es poguessin refugiar les tres obres d'art que portava a una església important: les imatges d'un Sant Crist i d'una Mare de Déu de la Neu a més d'una gran campana. Quan el vaixell entrà a Cala Manacor, la mar quedà en calma. Aquest esdeveniment, ocorregut l'any 1260, marca el primer contacte del Sant Crist de Manacor amb l'actual Porto Cristo, aleshores una cala deshabitada.

Hagueren de transcórrer més de sis-cents setanta anys perquè la imatge tornàs al lloc on havia arribat en aquella llunyana data. El 27 d'abril de 1939 s'organitzà una peregrinació fins a Porto Cristo en acció de gràcies per l'acabament de la Guerra Civil Espanyola. Més de 25.000 persones s'hi adheriren acompanyant la processó presidida pel clergat amb creu alçada, penons i estendards. La sagrada imatge descansava dins una urna construïda per a l'ocasió. Després de celebrar una solemne missa amb adoració, retornà a Manacor

Visita del Sant Crist de 1988

fent una sentida aturada davant el cementiri per retre homenatge als difunts que en vida tant veneraren el Crucificat.

L'any 1988 es complí el centenari del naixement de la Colònia del Carme. Un dels actes més multitudinaris organitzats per tal de commemorar tal esdeveniment fou el trasllat del Sant Crist el dia 24 d'abril. Fou portat per deu capellans en diferents torns acompanyats per milers de persones (la premsa de l'època calcula que foren unes 14.000). La comitiva entrà a Porto Cristo pels carrers des Port, Burdils i Colom fins a arribar a la Parròquia del Carme. La majoria de les cases s'adornaren amb la imatge del Sant Crist i flors. Quan la venerada figura entrà al temple es cantà l'Al·leluia de Haendel alhora que els assistents acudien a visitar-la. La missa solemne se celebrà en un altar instal·lat sota pal·li al portal de l'església i fou presidida pel bisbe Teodor Úbeda.

El passat 7 d'abril, milers de persones volgueren acompanyar el Sant

Visita del Sant Crist de 2013

Visita del Sant Crist de 2013

Crist durant la seva tercera visita a Porto Cristo amb motiu del 125è aniversari de la fundació d'aquell nucli urbà. La imatge arribà a la Parròquia de la Mare de Déu del Carme per ser adorada després d'una solemne processó. L'horabaixa tengué lloc una missa solemne en el seu honor presidida pel bisbe Xavier Salines.

MOVIMENT PARROQUIAL

DEL 15 DE MARÇ
AL 19 D'ABRIL

Parròquia dels Dolors

Baptismes:

- Daniel Vetrano
- Andrés Josué Mancipe Adrover
- Sofia López Galmés
- Sofia Sansó Durán

Noces:

- Jaume Andreu Jaume Bestard
amb Margalida Barrera Cabot

Defuncions:

- Isabel Planiol Vaquer
- Josep Antoni Díaz Guzmán
- Joan Gomila Sureda
- Guillem Riera Riera
- Miquel Rosselló Riera
- Joan Parera Frau
- Francisca Fullana Morey
- Felipe Mas Bennassar
- Antònia Servera Ramis
- Antònia Bosch Sunyer
- Martí Riera Font
- Miquel Salas Santandreu
- Margalida Llabrés Caldentey
- Antoni Gayà Gomila
- Antònia Truyols Matamalas
- Gabriel Ferrer Galmés
- Antoni Galmés Rosselló
- Isabel Sitges Moragues

Parròquia de Crist Rei

Defuncions:

- Pedro Bordoy Adrover
- Francisca Nicolau Femenias
- Catalina Puigròs Font
- Maria Roig Gomila
- Margalida Barceló Sansó
- Josep Espases Perelló
- Guillem Nadal Adrover

Parròquia de Sant Pau

Baptismes:

- Mònica Mestre Perelló
- Joan Sirer Fernández

Defuncions:

- Llorenç Sansó Gomila
- Miquel Soler Busquets
- Martí Mascaró Galmés
- Joan Martí Truyols
- Catalina Melis Mesquida
- Joana Riera Moll
- Catalina Nicolau Adrover

MONESTIR DE LA SANTA FAMÍLIA - MONGES BENEDICTINES

GNA. MARIA CONCEPCIÓ SANTANDREU I SOLER

Avia nascut a Manacor el dia 8 de desembre de 1923. Dels quatre germans que foren, la sobrevisseu la seva germana Jerònima. Una altra germana seva, Antònia, fou també monja benedictina del monestir de la Santa Família i morí l'any 2009.

Als 18 anys entrà al convent de les Serventes de la Sagrada Família a Manacor. I quan després del Concili Vaticà II, les congregacions petites foren convidades a fusionar-se amb altres més grans, les Serventes de la Santa Família ho feren amb les Benedictines, incorporant-se a la federació catalana de monges benedictines. La Mare Concepció fou un puntal important en aquest procés, juntament amb la Gna. Maria Cubells. Algunes monges catalanes passaren uns anys a Manacor per tal de fer més fàcil l'adaptació a la nova forma de vida i les mallorquines anaren als monestirs catalans un temps.

Després que partiren les germanes de Catalunya, la Mare Concepció fou elegida priora. Anys més tard, degut a les reformes que necessitava el monestir, es decidí construir-ne un de nou a les afores de la ciutat de Manacor, s'inaugurà l'any 1976 i és on resideixen a l'actualitat.

El 21 d'abril de 1979 es concedí al monestir que pogués esser abadia i fou elegida la primera abadesa de la Santa Família, la Mare Concepció Santandreu. Rebé la benedició abacial de mans del bisbe de Mallorca, Teodor Úbeda, el dia 21 d'abril de 1979. Presentà la seva renúncia al càrrec, segons la legislació particular, l'any 1988.

Monja Benedictina
(8/12/1923 - 3/4/2013)

Ha estat una dona de seny, de molt bon cor, amb un caràcter enèrgic però molt amable en les paraules i en les formes. Centrà sempre la seva vida en la pregària i en la preocupació pels altres, de manera especial per la comunitat. Quan ja no podia treballar, era molt freqüent veure-la preguntant el salm 23: "El Senyor és el meu pastor..." o llegint la Sagrada Escripura o algun llibre religiós.

Els darrers anys, la malaltia ha anat minvant les seves facultats, però no el seu somriure i la seva amabilitat, fins el darrer alè de la seva vida. Morí recitant l'himne de completes:

*"Oh Crist, llum en la fosca
reflex etern del Pare
imatge del seu rostre
claror que no s'apaga."*

El record de la seva vida i el seu testimoni romandran vius entre tots els qui la coneguérem i estimàrem. Que el Déu de la Vida l'aculli per sempre al seu Regne.

3 d'abril de 2013 - Tomeu Pont i Parera, TOR